

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 9.

W E ŚRZODĘ DNIA 29. STYCZNIA 1800.

Z Wiednia d. 22. Stycznia.

Arcy Xiążę Palatyn z małżonką swoją i Arcy Xiążęta znajdowali się w sobotę dnia 18 na balu u R. Ssyyskiego ambasadora hrabiego Kalitscheff. — W poniedziałek w wieczor dawał dla nich Xiążę Albert Cieszyński wspaiały bal.

Przełożony fabryki w Nagyaker Filip de Willburg, który na wojenne potrzeby kraju pożyczył sumnę 50,000 Ryń: bez prowizyi, i ta mu teraz wypłacona bydź miała, lecz z patrijotycznej gorliwości mając wzgląd, że potrzeby kraju jeszcze nie ustają, zostawił jeszcze na rok tę sumnę, za co mu J. C. K. M. swoje ukontentowanie oświadczyć kazał.

Tutejszy saklarz i handlujący sakiem Wawrzyniec Gäntzel, złożył w kanceliaryi skarbowey od niewymienionego kapłana na dobrowolną wojenną składkę 200 Ryńskich.

D. 22 i 23 grudnia r. p. dana była przez tutejsze towarzystwo muzyki wielka muzyczna akademja na użytek wdow i sie-

rot tego towarzystwa, to jest sławne i z wielkimi oklaskami przyjęte Oratorium, Stworzenie świata w muzyce, zrobione przez P. Jozefa Haydn, doktora tonow, kapelmaistra Xiążęcia Esterhazego członka królewskiej akademii Szwedzkiej i tutejszego towarzystwa. Główne głosy śpiewali Panna Saal, P. Maciej Ratimayr i P. Saal. J. C. K. M. zaszczycił swą obecnością tę akademję i wsparł hojnie szlachetny iey zamiar. Arcy Xiążęta, Wielki Xiążę Toskański i Xążę Albert Cieszyński, pomaczyli wspaiałością swoją iey przychod. Szlachta okazała się podobnież szcudrobliwą na wsparcie kunsztu, wdow i sierot. P. Wice dyrektor Cesarzskiego teatru dworskiego baron de Braun nie tylko, że dostawił wszystkich potrzeb towarzystwu, ale jeszcze składkę iego pomnożył. — Towarzystwo rozumie się bydź obowiązane złożyć szlachetnym i dobroczynnym mieszkańcom Wiednia za doświadczone przez tyle lat wspaiałe ich wsparcie, najczulsze podziękowanie.

Z *Hamburga d. 17. Stycznia.*

W Syberyi zawiązała się Rofsyysko-Amerykańska handlowa kompania, która od J. L. Mci wiele przywilejów otrzymała. Siedlisko swoje założyła w I. kuźk. D. 24 września obrała sobie kompania 4 dyrektorów. Przez wdzięczność za okazane im łaski, offerowała kaisie stanu 60,000 rubli na wystawienie murowanych koszar dla stojącego w Irkusku woyska, z których przez 20 lat będzie co rok po 3000 rubli wypłacanych. Jedna szlachecka familia offerowała także dla wystawienia tych koszar 10,000 rubli.

Petersburska gazeta mieści w sobie następujący statystyczny artykuł:

Aktualny stan Imperatorskiej armii wynosi w piechocie i artylerji 385,000 w iedzie 47,000 w kozakach i tatarach 66,000 ludzi, ogółem 498,000 ludzi. W ostatnich latach panowania nieboszki Imperatorowej Katarzyny II. wynosił stan woienny 576,000 ludzi. Pokazuje się więc iżąd, iż terażniejszy stan woienny Rofsyyskiego państwa, 678,000 ludzi zmniejszony został. Lecz na ow czas wybrano przez nadwyzczayny rekrut 100,000 ludzi. Taż gazeta zawiera jeszcze w sobie następujący opis Rofsyyskiego państwa: "Gdy Piotr wielki wstąpił na tron w roku 1689, wynosiły wszystkie dochody 5 mill. rubliów, cała armia składała się z 15,000 ludzi. Kray nie miał ani portów, ani woiennych okrętów. Piotr Wielki i Katarzyna II. przeprowadzili kray do terażniejszej wielkości. W roku 1722 liczył 12 mill. ludności, w roku 1742 16 mill. w roku 1762 20 mill. w roku 1782 28 mill. a w roku 1795 31 mill. Gdy by Rofsya iak wiele Europejskich krajów była 2000 dusz na kwadratową milę zalu-

diona, mieściła by w sobie 600,000,000 ludzi.

Z *Londynu d. 25. Grudnia. (Przez Paryż)*

Generał Bauer kommanderujący na wyspach Jersey i Guernsey Rofsyyskimi wojskami, jest podług tutejszych pism odwołany. Generał hrabia Viomesil bęże nadal wojskami Rofsyyskimi w Anglii kommanderował.

Zapewniają, iż wzięta Hollenderska flotta będzie do wylądowania na przysłą wiosnę na brzegi Francuzkie użyta. — Skoro do Irlandyi (mowi jedno tutejsze pismo) 10,000 wojska przybędzie, projekt połączenia będzie uskutecznił.

P. Fox był w prawdzie rezolwowany nie bywać na mających się wkrótce otworzyć posiedzeniach parlamentowych, iednak mowią, iż odmówił swoje zdanie, ponieważ strona opozycyi ma wiadomość, że terażniejszy rząd Francuzki poda propozycyę do pokoju, które ona chce wszelkimi popierać siłami. Nasze ministerium nie odrzuci ich, jeżeli się z honor m korony i dobrem państwa zgodzają, ale przy tym nic nie zaniedba do popierania woyny wszelkimi siłami gły tego potrzeba wymagć będzie. Jeszcze 25,000 świeżego Rofsyyskiego wojska do znawdujących się już w Anglii 12,000 ma przybydź; do tych przydane będzie 40,000 Angielskiego lądowego wojska, dla wylądowania do Francyi.

Lord Malmesbury, negocyator dawniey w Lill, jest zawołany z Bath do Londynu.

Bowszy W. mistrz Maltański, baron Hompesch, przybył do Londynu, gdzie przez zimę myśli bawić.

Z Paryża d. 7. Stycznia.

Jenerał M. renu miał podług tutejszych pism odebrać od pierwszego konsula instrukcyą, żeby teatr wojny starał się ile możności w śród nawet zimy na prawy brzeg Renu przenieść. — Przez wyrok konsulow d. 3 t. m. zostało embargo na neutralne okręty włożone bez żadnego wyjątku, zni sione.

Officer od artylerji ob. Mafias jest od pierwszego konsula sprawującym interesu przy cykule Szwabskim mianowany i ma w Carlruhe mieszkać.

Wczoraj w wieczór przybył bywszy dyrektor Carnot do Paryża, a Barthemy jest tu w krotce oczekiwany.

F. Murray, minister Amerykańskich stosow przy Republicy Batawskiej, przybędzie w krotce do Paryża i wspólnie z Amerykanami d. putowaniami, którzy nie dają do Lizbony wysiedli i do Paryża iedn., rozpoczną negocjacye z naszym rządem.

W Gascoble nie chciała zga półbrygada nieśwawo żędną miarą do wylch poysć, że od trzech miesięcy niebyła płatną, i nim sie ruszyła musiano iey za 70 dni zed wypłacić.

Buonaparte i Lebrun będą już pewnie w Turynie mieszkać, a Cambaceres w pałacu o'Etiensef na placu Vendome. — Buonaparte oglądał w tych dniach pod eskortą zjazd i w towarzystwie i j. berła b. y. gady i sęfa Deroc zamek Turyni.

Jenerał Bourboville, który w poselstwie do Berlina potochał, wiał z sobą obojwymch sekretarow, z których jeden jest s. i. c. b. r. g. y. s. i. u. g. i. s. n. u. s. D. d. e. r. o. t. a. s. f. i. y. c. i. e. m. p. u. s. a. r. o. w.

Z Kalendarzem i tamiędy przebiegi

Francuzki kuryer z ważnemi depeszami do Anglii, na które ma zaraz przywieść od powierzeń.

Uważają iż Monitor stał się urzędowym pismem, od czasu iak Maret pierwszy iego wydawca, został sekretarzem stanu. — Umarły Marmontel dożył 78 lat.

Angielskie pisma mieszczą w sobie wiadomość, że Francuzki jenerał Desfourneaux powracając z Gwadelupy do Francyi z swoją świtą przy wyspie Gwernsey od Anglikow пойmany został; tutejsze zaś pisma wątpią o tym.

Przyjaciel ustaw mieści w sobie ogłoskę, że obce woyska na zachodnie nasze brzegi wylądowały. — Nasz jeneralny kommissarz handlowy w Genui, ob. Bodard, jest tam tymczasowo także sprawującym interesy mianowany. Ob. Lefseps który dotąd w Maroko był, idzie na podkommissarsza do Kadix, w Sevillii zaś zostało podkommissarsztwo znielone.

Do Bordeaux przybył z Bostonu z pokojową banderą okręt. W Nowemjorku i Filadelfii trwała ieszcze żółciowa gorączka.

W tych dniach znajdował się pierwszy konsul Buonaparte na posiedzeniu instytutu narodowego i słuchał z wielką baczością tłumaczenia pierwszej pieśni poematu Valerego Flacca, którą Francois de Neufchateau orytał.

Jedwabny szmit znacznie teraz zdrożał, ponieważ go os ubior dla nowych konstytucyjnych władz nastęych przeszło 4000 ł. kci potrzebują.

Minister policji oddał w tych dniach Buonapartemu wyszły tu: "Kalendarzyk oicobęnych, i inne uszczypliwie pismo przeciw zasętej rewolucji. Konsul wrzucił oboje w ogień, nie wydając najmiej-

szego rozporządzenia ani względem tych, ani innych pism.

Wiadomości z wewnątrz kraju (mowi Przyjaciel ustaw) są tak smutne, krwią i łzami skropione, iż serce przeraża, a tym wszystkim wiemy, iż najdzielniejsze środki są przedsięwzięte do ukończenia tych zdrożności.

Ob. Bacher nie jest z Frankfortu odwołany. — Jenerał Mack leży tu chory.

Gdy względem żeglugi neutralnych mocarstw będzie odtąd zachowany dawniejszy królewski przepis d. 26 lipca 1778 kazano go przeto w 15 artykułach na nowo wydrukować. W przepisie tym jest postanowione między innym: Francuzkim korsarzom zakazane jest przyprawdzać neutralne okręty choćby nawet z nieprzyjacielskich portów płynęły lub do nich przeznaczone były, chyba żeby do opasanych portów chciały posiłki wprowadzić. Gdyby neutralne okręty mieściły w sobie kontrabandowe towary przeznaczone dla nieprzyjaciela, mają być zatrzymane, towary zabrane, okręt zaś i reszta ładunku wolno puszczona. Jeżeli kontrabanda wynosi trzy części ładunku, ma być okręt i towary za zdobycz uznana. Neutralne okręty, które papiery w morze wrzucą lub one zachowają, będą podobnie z ładunkiem za zdobycz uznane, &c.

Piętnasta wojskowa dywizya została z 17tą połączona. Jenerał Lefebvre, komendant tutejszych woysk, mający teraz nad obiema kommandę, ma 30 do 35,000 ludzi pod sobą, które są w pobliskich departamentach Paryża rozłożone. — Dwudziesty jeden regiment konnych strzelców, 6 i 7 półbrigady odebrały rozkaz udania się niezwłocznie do zachodnich departa-

mentów. Zawieszenie broni z szuanami zostało wypowiedziane, dnia 5 zaczęły się znowu nieprzyjacielskie kroki.

Doucet Pontecoulant nieprzyjął urzędu ministra w Kassel.

W odezwie, którą konsulowie do wie-szańców zachodnich departamentów wydali, znajdują się jak wiadomo wyrazy: "Konsulowie oświadczają, iż wolność ob-rządku jest przez konstytucyą zaręczona,., Lecz w konstytucyi nie masz żadney o tym wzmianki, żąd poniekąd waczą, iż tak wolność wyznania, iak wolność druku, będą w przydadku do konstytucyi oznaczo-ne, nad którym iak mówią iuz pracują.

Odwołany atąd sprawujący Szwedzkie interesu P. Brinckmann gotuje się do wyjazdu. Duński poseł, tajny konsyliarz Dreyer, wyjedzie wkrótce także ztąd. Te-raźniejszy Duński sekretarz legacyi P. Manthey, bardzo zręczny młody dyploma-tyk, zostanie tu tymczasowo sprawują-cym interesu.

Przyjaciel ustaw żali się, iż Paryzkie dzienniki powiększey części są teraz ary-stokradzkie i przeciw rewolucyynae. Wy-chodzi teraz w Paryżu (mowi) przeszło 40 rojalistycznych dzienników, a ledwie dwa zo-stają wierne prawdziwym republikanckim zasadom. Niektóre nalegają nawet o za-prowadzenie znowu dawnego kalendarza i przywrocenie familii Orleańskiej do Fran-cyi.

OO. Blain i Mailhe są także z listy wyprowadzenia wymazanemi. Pierwszy ma się do Arles, drugi do Paryża udać.

Konsulowie nakazali, żeby minister wewnętrzny kazał w Tulozie na wielkim rynku postawić jednę z przywiezionych z Egiptu granitowych kolonn, na część sze-

ra Dupuy, który się w Tulozie rodził i w czasie buntu w Kairze zginął, z następującym napisem: Dupuy i walecznym z 32 półbrygadą, którzy na placu chwały polegli. „

Tutejszy handlowy sąd jest zniesiony.

Posiedzenia trybunatu zajęte dotąd były roztrząsaniem podanego od rządu planu, iak mają być ustawy wydawane. Chauvelin i inni mówili za planem, Benjamin Constant, Duchesne i wielu innych powstali mocno przeciw niemu. Nakoniec został 54 głosów przeciw 25 przyjęty. Przeciwienie się w pierwszej tej czynności, dało powód do myślenia, iakoby trybunat chciał w ustawicznej przeciw rządowi zostawać opozycyi. Roederer i inni mówili mocno przeciw temu, iakoż mniemają, że ta opozycja wkrótce ustanie. — Wszyscy publiczni urzędnicy mają wykonać przysięgę na wierność konstytucyi.

Magistrat wolnego miasta Hamburga napisał d. 10 grudnia następujący list do konsulow Francuzkich:

„ Obywatele Konsulowie! Jakiegolwiek są może uprzedzenia, które was czynią zagniewanemi przeciwko urzędowi miasta Hamburga, nie mogą się iednak do was niezwrócić pod hasłem ostatnich zaszytych szczęśliwie w Paryżu zdarzeń. Widząc całący naród podający się najpiękniejszym nadzieiom, pozwólcie nam ie dzielić i życzyć ażeby były skutecznionemi. Jesteście nadto oświeceni i nadto sprawiedliwi, ażebyście się nie mieli przekonać oszczeroci naszych życzeń w tej mierze, i mogli na moment powątpiewać, iak nas wiele obchodzi pomyślność narodu Francuzkiego. Smutne zdarzenie więzienia i wydania czterech Irlandczykow, okropne wielu błędow,

prześladowania i niesprawiedliwości zrodło, zdawało się do tego stopnia obrazić dyrektoryat, iż niechciał nawet postrzeżać ile nasze postępowanie było nienagane, i noszące na sobie cechę największych i najgodniejszych dla rządu rzpltey względow. Przykry obieg najgroźniejszych okoliczności, niepozwolił nam wprawdzie skutecznie uszczegółyczenia. Lecz wszystko dowodziło, iż to się stało pomimo naszej woli, i jeżeli dawaliśmy przez tyle lat mocne dowody przychyłności naszej dla rzpltey, nie jest to przynajmniej tak wielki występki, iż w iednym smutnym i przykrym zdarzeniu, położyliśmy ufałość w iey wspaniałości i umiarkowaniu. Wszak przed światłemi i sprawiedliwemi ludzmi same tylko czyny mówić powinny, i dla przełożenia onych odważamy się okryślić wam naydokładniejsze onych szczegóły. Pomiędzy czteroma osobami nazwanemi Napper Tandy, Blackwell, Moris i Peters, dwa tylko pierwsi zwrócić na siebie mogą waszą uwagę. Dwa inni Moris i Peters byli zawsze przez legacją rzpltey uważani iako poddani W. Brytanii. W żadnym publicznym urzędowym lub nieurzędowym piśmie nie było nigdy wzmianki, ażeby Moris i Peters zostawali w służbie rzpltey, lub do niej należeli w iakimkolwiek sposobie przez związki cywilne lub wojskowe. Wszystkie akta i noty ministeryalne żądają tylko uwolnienia Napper Tandego i Blackwell. Historia niepodaie przykładu ażeby wojujące mocarstwo przywłaszczowało sobie moc protegowania w neutralnym kraju poddanych swego nieprzyjaciela. Ażeby sobie tego pozwolić, potrzeba było, żeby przynajmniej należeli do niego przez związki cywilne lub wojskowe. Jesteście nadto

sprawiedliwi i niezdolni mieć nam za występki wydanie dwóch ludzi którzy niezapróżenie należą do innego narodu, i zupełnie dla rzplty byli obcymi. Jedyne tylko nad więzieniem i wydaniem Napper Tannego i Blackwell zastanowić się powinniśmy. Pozwolicie nam przypomnieć tu ostrożność, którą mądrość obywatela Grøuville ministra rzplty w Kopenhadze względem nich sądziła być potrzebną, i która gdyby była przez tutejszą legatya Francuzką wykonana, byłaby nam odjęta wiele troskowi i wszystkie niedogodności, które rozumiecie namięszości, biedy i uprzedzenia z tego powodu za nas sięgają. Ten oświecony minister który zapewne nadszedł do nowa rządu D.ński, ażeby się mały tego się nie najmniejszej obwinie zniechęca, sądził ich b. szlachetnie do tego stopnia niebezpiecznym, a n. J. gania rządu Angielskiego tak słaszuem i prawdziwym, iż aż by ich lepiej przed n. J. ganiem ministra tego dworu zastąpić, i otum. i nawet b. z. i. r. za potrzebą dać im dla schronienia własną przysługę.

Za przybyciem swoim do Hamburga osoby te przez niepojętą nieprzytomność umysłu swego, która ich koniecznie w niebezpieczeństwo wprawić musiała, uprzedziły sobie nowe sidła.

Wiedzieli to dobrze, iż wszyscy republikanie Francuzcy i osoby w służbie tej rzplty zostające, nie tylko w mieście naszym zupełnie do nawały bezpieczeństwa, ale iż nawet przymowaliśmy je z przyjaźnią i pieraszeniem. Jednakże zapomniałyśmy o tym wszystkim co sobie samym, własnemu bezpieczeństwu, położeniu i honorowi swemu winni byli, utulić się w mieście naszym pod zmysłonym na-

zwiskiem i fałszywym charakterem. Napper Tandy nazwał się Jones, i udawał, iż jest kupcem z Filadelfii przybyłym. Blackwell nazwał się Bartaelem Blackfast-kupiec z Ameryki.

Posel Angielski żądał urzędownie aresztowania i wydania obu tych osób i k. poddanych Króla Jm. Angielskiego i nazywających się Jones i Barthelemi.

Wiadomo jest wszystkim, iż w Niem. Czech nie był czyniony tak łatwy opór na rekwizyce ministryalne dworów zagranicznych, żądających wydania osób do ich narodu należących. O. Reinhard minister rzplty znalazł z naszej strony w tej mierze tę samą łatwość.

Dozorca policyi poszedł najpierw do P. Jones, i zapytał się go o jego nazwisko, a od brawo odpowiedź iż się Jones nazywa, ośmiadczemu, że jest ar. st. a. nym na żądanie posła Angielskiego k. poddany Króla W. Brytanii. P. m. te go jednakże n. J. gania ty się w tej mierze, zachowując tę samą która w. J. g. na si. b. maskę, i bez żadnego miaczenia bez oporu poddał się tej rekwizyce rządu Angielskiego.

Miał on przy boku swoim szpadę na której herby Irlandzkie znalezione.

Jakże więc można było więcej powątpiewać o prawdziwość rządu Angielskiego. Jak można było przypuścić, aby oficer w służbie rzplty zostający, mógł nosić szpadę z herbami Angielskimi?

Takim to sposobem sam siebie wydał ten człowiek, który według własnego wyznania nazywał się Jones, według własnego wyznania był kupcem, według własnego wyznania i niezaprzeczonych śladów był poddanym Króla W. Brytanii, oddał

się (mówię) na rekwizycją ministra tego monarchy, i dał mu sam prawo do aresztowania siebie.

Rokazy do aresztowania były w podobnymże sposobie i z równą ostrożnością wydane dla tego który się nazwał Barthelemi Blackfiest.

Dopiero pooznawmieniu mu, iż jest aresztowanym, i gdy już w istocie został więzieniem ministra rekwirującego, zdjął z siebie chociaż już zapożono maskę, i chciał być odrazu officyerem Francuzem nie okazawszy najmniejszych tego dowodów.

Dararną rzeczą byłoby czynić tu uwagę, iż gdyby osoby przez tak pozne i niedostateczne dowody chciały się z pod aresztu oswobodzić, każdy przez odmianę nazwiska swego i stanu potrafiłby wyłamać się od najsprawiedliwszego i najprawniejszego aresztu.

Posel Francuzki pospieszył się zaraz z odwołaniem tych osób jako patentowanych officerow raplley. Lecz posel ten nie osądził za rzecz przyzwoitą okazać nam patenta ich albo przynajmniej kopie ouych.

Tym czasem byłoby dla nas oczywiste wielką korzyścią gdybyśmy w ręku naszych mieli środki przez któreby mogliśmy byli okazać rządowi Angielskiemu prawdziwe wspomnionych osób należenie i stosunki do rządu Francuzkiej.

Jeżeli minister uważał za prerogatywę dostojności swojej, demaganie się nieograniczonej wiary dla urzędowych swoich deklaracyow, to powinien był przystać na to, iż tym samym usprawiedliwił podobnie ministra Angielskiego deklaracye.

Minister ten oświadczył urzędowicie, iż wspomniane osoby są poddanemi Króla

W. Brytanii. Sam to najpierwszy oświadczył i przytym obstawał. Donosił urzędownie nazwiska osób pod któremi same siebie areszować dozwolity. Przy hoku P. Jones znalaziono szpadę z herbami Angielskimi.

Wolnoż nam było przy tylu tak dowodnych okolicznościach, bez popchnienia niesprawiedliwości, nie dawać wiary na urzędowe oświadczenia ministra Angielskiego, i wierzyć tylko oświadczeniom ministra raplley.

Minister Angielski dowiedziawszy się o sprzeciwieniu się postarapley, żądał wydania osób tym gwałtownie, i przytaczał do tego najmocniejsze grzyby, które kazały nam się lęsać najsrożniejszego gniewu z strony rządu tego.

Jeżeli konsulowie ten prawdziwy stan rzeczy bez uprzedzenia rozważą, i zechcą mieć wzgląd na położenie i związku miasta Hamburga, na ow czas łatwo przkona się, iż niepodobnieństwem było po danym czterocrocznym usiłowaniu obstać jeszcze przy dłuższym opozie. Cóż warty upadek i zniszczenie Hamburga byłoby nieuchronnym takowego oporu skutkiem. Ostatek pozostał szrodek uchronić się takowego upadku, i spuścić się z reszłą na szlachetność Francuzką.

Pocchębiamy sobie, iż konsulowie przez wrocenie Hamburgowi przytaczają broci swojej usprawiedliwią zaufanie w nich położone, którego nawet niezasłona ostrość Dyrektoryatu zmszczyć nie potrafiła, i należy mieć nadzieję, iż konsulowie po doskonałym namyśle, nie zechcą dłużej spóźniać zniszczenia ostrych środków przez dyrektoryat przeciw miastu Hamburgowi użytych. „

List ten nie przyniósł pomysłu skutku, gdyż Buonaparte w odpowiedzi swojej miastu Hamburgowi pod dniem 30 grudnia wyraził, iż takowe przettadania bynajmniey nie usprawiedliwiają miasta z popełnionego podłego czynu i z gwałconey gościnności, którą nawet naydziwsze хорды szanować zwykły.

Z Hanau d. 11. Stycznia.

Przybycie jenerała Moreau do Francuzkiej armii, jest iak mówią przyczyną, że Ar. y Xżę Karol odmienił zamysł swoy poiechania do Wiednia. Kampania tego roczna podobno się bardzo wczesnie zaczęła. Wszystkie Austryackie regimenta w polu będą dopełnione. Znaczna część korpusu Szararaia uda się iak zapewniają do okolic Moguncyi.

Słychć teraz, że kardynał Herzan ma bydź Papiżem.

Pogłoska iakoby d. 9 przez Manheim przebiegał kuryer od konsula Buonapartego z przycięciem z miesięcznego zawieszania broni, nie potwierdziła się.

Publiczne pisma rachują, iż sprzymierzona armia w Niemczech z Rosyyskim wojskiem i różnemi milicyami 250,000 ludzi wynosić będzie. — Też pisma wspominają, iż felema szatek Xżę Italicki Suwarow będzie miał obszerną kommandę.

Z Wenecyi d. 3. Stycznia.

Dotąd nic nie wiemy względem wyboru nowego Papiieża, konklawe zawsze jest zamkniętym, a modlitwy publicznie ciągle trwają.

Kommissya kameralna złożona z Sillahty Weneckiey, która złożyła była swoje urzędy, odebrała od J. C. K. Mci naychwalebniejszy reskrypt, co ią skłoniło do odbywania dalej prac swoich i poświęceniem im się z równą gorliwością iak i bezstronnością.

Z Medyolanu d. 30. Grudnia.

Dowiedziemy się z Caze pod d. 20, że Francuzi pod rozkazami jenerała Lemoine stojący w okolicach Orme odebrali posiłki z Nicei i na nowo zajęli Orme Garetto, Galizano i inne wioski na Appeninach w pobliskości Caze leżące; wszędzie nałożyli kontrybucye w pieniądzech i żywnościach; lecz nie wiele wybrać zdołali od tych nieszczęśliwych gormieszkańców. Mieszkańcy wsi Barbassiria, nie mogli składając się wszyscy na to zebrać więksey summy nad 25 liw. i ta mała kwota przyjęta została. — Poźniejszy list doposz, że Francuzi opuścili na nowo Orme i tamtejsze okolice. Od miasta Pietra, w kraju Liguryjskim leżącego żądali na nowe 100 tysięcy liwrow kontrybucyi, lecz jenerał Lambin pozwolił na odebranie iey w żywnościach dla swojej dywizyi. Piszą z Turynu, że jenerał baron Melas wszedł w umowę z kommanderującym jenerałem Francuzkim w celu pozyskania aby licza zakładnicy wyprowadzeni z Piemontu do Francyi własnym familiom powroconeni byli. Mniemają tu, że za iehców wojennych wymienionemi zostaną. — Od kilku dni przybyła tu z Piemontu, a nayszczegulniey z Coni znaczna liczba ciężkiej artyleryi zajmie ona całe przedmieścia przed bramą Verseil chociaż iuż wielką iey część do zamku Medyolańskiego wprowadzono.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W B SRZODĘ DNIA 29 STYCZ NIA 1800.

Z Frankfortu d. 11. Stycznia.

J. C. K. M. mianował Arcy X. ia Karola jeneralsimus wszystkich armiy Cesarsko Krolwskich. — Kuryer który baronowi Arnfild przywiózł wiadomość o mianowaniu go Gubernatorem Sazokolmu nie został go w Dreźnie z kąd kilku dniami pierwey wyjechał był do Wiednia, lecz w Pradze go dogonił.

Z Strasburga d. 3. Stycznia.

Na dniu 6 rozpoczyna się niezawodnie process przeciwko osobom obwinionym o udział do spisku jenerała Pichegru, które są wymienione w korespondencyi schwyta-ney w Offenburg od jenerała Moreau; pierwszemi z nich osobami są następujące: Cham bé, bywszy Reprezentant (z departamentu wyższego Reau,) Gomard z Strasburga i Badouville szef brygady i adiutant jenerała Pichegru; zonsa emigranta Dumonge; St. Remond bywszy kommandant gwardyi narodowej. Process ten z wszelką okazałością dprawi się i trwać będzie około dni 12. Stu dwudziestu świadkow iuz powołano. Trybunał ten składa się z jenerała dywizyi

Decaen który przyzduie, jenerałow brygady Sabatier i Nabsouty, iednego szefa brygady, iednego szefa batalionu, iednego kapitana i iednego porucznika. Szef batalionu Texier pełnić będzie obowiązki sekretarza. Dowiadujemy się z Szwaycaryi iż officyer Pruski niedawno tam przybył żądał, aby był przeprowadzonym do główney kwatery w Zurich i dowiedziawszy się, że jenerał Moreau ieszcze tam nieprzybył, oświadczył, iż iego przybycia chce oczekiwać. Officyer ten rozmawiał się poźniej z jenerałem Moreau, lecz przedmiot iego podróży iest niewiadomy.

Z Kuxhawen d. 12. Stycznia.

Do wczoraysza w wieczor zostawałiśmy ieszcze względem lodu w obawie, lecz po nastąpionym onegdaj ciepłym powietrzu, ruszyła się skupiona przed portem malsa lodu, tak, iż ieszełi tęższe zimno nie nastąpi, będziemy mieli wkrótce bez wielkiej pracy przystępny port.

Z Barcelony d. 21. Grudnia.

Krol Hiszpański odiał Francuskim konsulom w portach swoich jurysdykcyą

nad zdobytymi okrętami. Dziś nadeszło tu z Madrytu urzędowe potwierzenie tej ważnej wiadomości dla żeglugi neutralnych narodów.

Z Brynu d. 15. Stycznia.

Ostatnie wiadomości z Konstantynopola, nie bardzo są zaspakalające względem armii Tureckiej, mającej działać przeciw Francuzom w Egipcie, nietylko bowiem znaczny wielu potrzeb cierpi niedostatek, lecz nawet zgoda między ich dowódcami nie jest jeszcze przywrócona, mimo postania tam od Porty kilku osób jako pośredników. Nienawiść między W. Wezyrem i Ghezzar baszą, tak jest wielka, iż się obawiać potrzeba, ażeby między ich wojskami do nieprzyjacielskich czynności nie przyszło. Jedyna korzyść, którą Porta z pośrednictwa Mukallif Zaade odniosła, jest ta, że Kaimakan W. Wezyra złożony został z urzędu, jako będący najwięcej przyczyną poróżnienia. — Dnia 5 grudnia przybył do Stambułu Tatar kuryerem z doniesieniem, że generał Francuzki Kleber z swoim korpusem już się do okolic Gazy posunął, i nietylko tej stolicy zagraża, ale po jej opanowaniu, większych niebezpieczeństw obawiać się potrzeba. W tak krytycznym stanie, gdy zamiast na dziei Porty, iż W. Wezyr atakować będzie Francuzów w Egipcie, ci owszem wyruszyli z tego kraju przeciw niemu, Reis Effendi odprawił w 3 dni potym ważną konferencją z posłem Angielskim, która przez 8 godzin trwała, i postanowiono

przydać W. Wezyrowi generała Keller, który niedawno powrócił od Dardanellów i za tydzień przyrzekł wyjechać do W. Wezyra.

Ibrahim basza wszedłszy do Aleppu, nałożył na mieszkańców kontrybucją od 300 kles. — Kapitan basza jest jeszcze przy Dardanellach, mimo tego, iż kilkakrotnie od Porty do Konstantynopola przywołany został. Kilka jego wojennych okrętów zawinęło do portu w Stambule dla naprawy.

Ratib Effendi, dawniej poseł nadzwyczajny Turecki w Wiedniu, postawy został na wygnanie na wyspę Rodus za korespondencją z Francuzami w Egipcie i tam mu głowę ucięto. — Wielki ieden okręt Rofsyycki przyptynał do Stambułu, jest na nim wojsko do wylądowania; niektórzy głoszą, iż wkrótce wyjdzie pod żagle do Egiptu, trudno jednak temu wierzyć, gdyż pora do wysadzania sił zbrojnych na brzegi tego kraju, jest w czerwcu i lipcu; podobniejszą więc jest rzeczą, iż na morze szrodiemne do floty Rofsyyckiej uda się. — Pierwsza audyencya posła Angielskiego lorda Elgin u Kaimakana w tym była szczegolniejsza, iż miał z sobą swoją małżonkę, która także futro sobolowe dostała i witana była od ministrów wewnętrznych i zewnętrznych interessow. Okręt, na którym lord Elgin przybył, popłynął już do floty Angielskiej na morzu szrodiemnym będącej.

D O N I E S I E N I A

C. K. sądy s lacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktom Panu Jackowi Skorupce, że Karol baron de Larysz u sądow tych, o ustąpienie dóbr Czarnocina i zapłacie summy 101, 113 zł. pol. zproszą, zażebę na niego podać, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosit.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostale, lub czy wca-

ie w C. K. kralach dziedzicznych znajduie się, iemuż Jackowi Skorupce adwokata tutejszego Billewicza, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpoczenie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: żeby w czasie przyzwoitym sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu weześnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych szkodkow prawa używał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąc mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Kraufs.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 21 G udnia 1799.

Elsner.

Gdy na dniu 7 Grudnia roku bieżącego, który końcem obrania kuratora i deputacyi wierzycielow masy zadłużoney niegdy Jerzego Ozarowskiego był ustanowiony, dway tylko wierzyciele stanęli, którzy przedłużenia terminu żądali; przeto na wy termin w celu obrania tak kuratora masy iako i deputacyi wierzycielow na dzień 19 Lutego 1800 roku o godzinie 9 zrana naznacza się. W Krakowie dnia 11 Grudnia 1799

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

J. Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szła, Krakowskich Galicyi Zachod.

Elsner.

Ces. Kr. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymia Edyktem niniejszym Publiczności: że gdy na dniu do powtorney licytacji wyznaczonym, to jest 9go grudnia r. ku bieżącego dobra Korzeń, Stawiczyn i Jasiona w cyrkuie Radomskim prowincyi tutejszey leżące, Pała Stan sława Greybera dziedziczne za cenę szacunkową w kwocie 128,839 zł. pol. postanowioną sprzedane być nie mogły, nowa tychże dobr licytacya na dzień 15 lutego 1800 roku o godzinie 9 zrana naznacza się, z tym dodatkiem: iż dobra rzeczone w czasie tej odprawiac się mającey licytacji nawet niżej szacunku postanowionego sprzedane będą.

Warunki za zasadę kupna kontraktu służące będą stronom przy licytacji komunikowane. Wolno nakoniec iest życzącym sobie akt detaxacyi dobr mających być sprzedanych w tutejszey registraturze przyzyszyć. W Krakowie dnia 14 Grudnia 1799 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow. Galicyi Zachod.

Elsner.

Z Mocy rezolucyi Przeświatego Magistratu Miasta Kazimierza w dniu 8 miesiąca stycznia roku bieżącego do Nr. 1 zapadłey. Licytacya publiczna sprzedany domu częścią murwanego, częścią drewnianego z przyległościami iego w mieście Kazimierzu ulicy Krakowskiej pod Nrem. 45 stojącego po niegdy Grzegorz Dębowskiem mieszczanie Kazimierskim pozostał się. Dnia 12, 20 i 28 miesiąca lutego roku bieżącego 1800 w ratuszu miasta Kazimierza o godzinie 9 ranoey odprawiac się będzie. Życzący sobie takowego domu przez licytacyą nabudź, mają się w miescu i czasie wyżej oznaczonym zaydować. Zaś o cenie i kondyacyach teyze licytacyi w domu w kancelaryi Magistratualney miasta tego każdego czasu dowiedzieć się mogą. Dan w Kazimierzu d. 14 miesiąca Stycznia 1800 roku.

Maciej Maczeński.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panom Wincentemu Szaniawskiemu i Antoniemu Grabińskiemu: że P. n Jan Synoradzki usądow tych, o zapłacenie summy 200 czer. zł. z prowizyą, żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostali, lub czy wcale w C. K. państwach, dziedzicznych znajdują się, onymże Wincentemu Szaniawskiemu i Antoniemu Grabińskiemu adwokata tutejszego Walentego Ostawskiego, z ich szkodą i ich kosztami, zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest przed upłynieniem 90 dni sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swęgo dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuleczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jozef: de Nikorowicz.

Joz. de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. W Krakowie d. 25. Listopada 1799.

Ces. Kr. pełnomocney kommissyi nadworney Galicyi zachodniej.
Cło przechodowe (Tianzito) od surowey bawełny i wełny przez C. Kr. dziedziczne kraie na Fiumę za granicę idącey zmniejszy się.

Naywyższym kamery nadworney dekretem pod d. 19 listopada postanowiono, surowey bawełnie i wełnie na wołay port Fiumy przez C. K. kraie dziedziczne do cudzych krajow prowadzoney tych samych swęboi dozwoić, których doznają te same towary na Triest za granicę prowadzone; a tym końcem nakazano od tych obydwuch gatunkow wełny na Triest za granicę wychodzących postanowione cło, mianowicie od bawełny dziesięć a od wełny sześćnaście krayerarow od cetrara odbierać.

która naywyższa uchwała niniejszym do powszechney wiadomości podaje się.
W Krakowie dnia 13 Grudnia 1799.

Jan Nepomucen Hrabia de Trautmansdorf,

J. Rzym. C. K. Ap. Mości pełnomocny nadworny kommissarz.

Franciszek baron Wilson Waldgon von Eastburne.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Generoso Clementino Abratowicz, Medio præsentis edicti hîc insinuat, quod nimirum Domina Marianna Margaretha de Rakowskie Gorska, ejusque filius, Generosus Joannes Florianus binominis Gorski ad Forum hocce adversus, eum in causa tanquam Concinatum in Cæs. puncto Solut summe 53,653 F. p. 24 gr. e. s. e. Libellum porrekerint Judicii que opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Grzum Chylinski ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cum quo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicarii Cædicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem dæronetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula stempe- stive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foro que huic denominet & pro ordine proscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficaciam esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebit Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ag. Pietruski.

Brzozowski.

Kurtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis, Datum Lublini die 22 8bris 1799
Gangel,